

POGŁODAC (1) *vb pf*

3 sg fut pogłodze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Ogryźć:

Zwrot: »[czego] kęs pogłodać«: KOzyeł iż s przyrodzenia/ rád waży ná Wirzbę/ Chociay iey kęs pogłodze/ málą ćirpi krzywdę. Owłzem pod čás Kozłowi/ w rogi fie doftánie/ Wirzbie to nie nie wádzi/ bo w cále zoftánie. RejZwierz 122.

Formacje współrdzenne cf GŁODAC.

MP